

Kuba är inte ett normalt land

Blogg i "Joven Cuba" 2016

Kuba är ett väldigt otypiskt land, men borde det sträva efter att vara normalt? Vad är ett normalt land i Latinamerika? En kväll flörtade jag med en europeisk tjej. När vi barfota gick på sandstranden sa hon: "I Spanien skulle jag vara rädd för att sticka mig på en missbrukares nål, där kan ingen gå omkring så här." Då berättade jag hur tryggt vårt samhälle är. Jag lyckades övertyga henne om att det normala är överskattat, att vår roll är att vara enastående.

Om kubaner får frågan vad de skulle vilja ha, skulle många säga "det normala", dvs snabbmat, internet och i princip allt det de ser i filmer från den rika världen. Om samma fråga ställs till en dominikan, en guatemalteck eller en salvadoran skulle de förmodligen säga utbildning, hälsovård och annat som vi redan har i Kuba. Vad vi eftersträvar kan variera mycket, och som regel tar vi det som redan uppnåtts för givet.

Idag är vi ett otypiskt land

På den här lilla ön finns "onormala" saker, många är fantastiska och andra beklagansvärda. Att födas och studera i Kuba är underbart, att fostras i ett hälsosamt samhälle och få en utbildning i nivå med den rika världens. Än sen då? Vi är en fabrik av högutbildade som utbildat halva jordklotet, datoriserat Latinamerika och fortsätter att exportera dem i tiotusental. Men vi har inte råd att ge de som tagit högskoleexamen en bra lön. Det är beklagansvärt. Otto, som studerade kärnfysik bestämde sig när han tagit sin examen för att flytta till Europa. Sånt är sorgligt, de intecknar sin framtid. Det viktiga för Kuba är att slå in på en väg som gör det möjligt utveckla landet, och kanske får vi en dag se många som utvandrat komma tillbaka.

Vilken normalitet skulle vi vilja ha?

Om vi vill vara ett normalt land måste vi ta reda på vad som

ska gälla för denna s.k. normalitet, om vi vill vara Sverige, Uruguay eller Dominikanska Republiken. Vi kanske föredrar att inte vara någon annat än vi själva: ett land på socialistisk väg som breddar sin demokratiska grundval.

Det normala i den här världsdelen är narkotikahandel, skamlös korruption, kriminella gäng, utbredd våld och sociala klyftor som får våra egna att blekna av skam i jämförelse. Det kan inte vara den vägen vi ska ta, även om några lättlurade ansvarslöst rusar ditåt bara för att få äta på McDonalds. Kuba måste slå vakt om sina landvinningar och brådska staka ut vägen mot nya.

Det normala på Kuba är också att behöva gå till en offentlig park för att koppla upp sig på nätet, att få dålig service nästan överallt, att irritera sig på kollektivtrafiken, att bli frustrerad på de funktionärer som inte löser problemen, men att ändå köpa dagstidningen i hopp om att pressen idag börjar förändras. Det är några av de saker som är beklagliga.

Vi har mycket som är enastående

Idag är vi ett otypiskt land. Ingen som stått emot USA under så lång tid kan undgå att hamna i försvarspositioner. Ingen vars arvedel var en kolonial historias korruption och vanstyre kan undgå misstag. Och trots detta har vi på många områden uppnått en standard i nivå med Första världens. Vi upprätthåller en självständighet som vi fått och får betala mycket dyrt men som ingen annan på den här kontinenten kan ståta med.

Vi har mycket som är enastående. Så mycket så att en spansk tjej omedvetet erkänner det efter den där gryningen på stranden. Och utan att hon märker något så blir jag sprickfärdig av stolthet och allt annat försvinner för ett ögonblick. Kuba är inte ett normalt land, tack och lov, hur mycket det än kostar oss. Översättning Eva Björklund